

Sygn. akt XI Ka 11/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Kaczor (spr.)

Sędziowie SO Magdalena Kurczewska – Śmiech

SO Ewa Bogusz – Patyra

Protokolant st. sekretarz sądowy Małgorzata Kowala

przy udziale Prokuratora Marty Baranowskiej

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2015r.

sprawy S. F.

oskarżonego z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 12 listopada 2014r. sygn. akt II K 502/14

I. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karach i środku karnym i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

XI Ka 11/15 UZASADNIENIE

S. F. oskarżony został o to, że w dniu 29 czerwca 2014r. w miejscowości W. woj. (...) będąc w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo przez Sąd Rejonowy w Łukowie wyrokiem sygn. akt II K 550/12, jechał jako kierujący w ruchu lądowym samochodem marki F. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości: I badanie 0,68 mg/l, II badanie 0,65 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art.178a § 4 k.k. w zw. z art.178a § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2014r. Sąd Rejonowy w Łukowie uznał oskarżonego za winnego dokonania zarzuczonego mu czynu i za to na podstawie art.178a § 4 k.k.

w zw. z art.178a § 1 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności; na podstawie art.69 § 1 i 2 k.k., art.70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie tak orzeczonej kary warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat; na podstawie art.71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł; na podstawie art.42 § 2 k.k. orzekł środek karny w postaci 3 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych; zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 370 zł tytułem kosztów sądowych.

Od wyroku tego apelację wniósł prokurator. Zaskarżając rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego: art.69 § 4 k.k. przez jego niezastosowanie sprowadzające się do sprzecznego z dyspozycją tego przepisu orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, pomimo braku przesłanki ku temu, pozwalającej na ustalenie, że w odniesieniu do oskarżonego S. F. istnieje szczególnie uzasadniony wypadek, stanowiący podstawę zastosowania wobec tego sprawcy występku określonego w art.178a § 4 k.k. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz o karze grzywny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja – co do zasady – zasługuje uwzględnienie.

Rację ma skarżący zarzucając obrazę prawa materialnego tj. art.69 § 4 k.k., jednak nieprawidłowość ta ma charakter wtórny i następczy. Głównej nieprawidłowości należy natomiast upatrywać w braku ustaleń, iż w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek o jakim stanowi art.69 § 4 k.k.

Analiza pisemnych motywów zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, iż regulacja wyżej powołanego artykułu została przez Sąd I instancji całkowicie zignorowana albowiem sąd ten warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności miał na uwadze wyłącznie okoliczności z art.69 § 1 i 2 k.k., a więc możliwość sformułowania wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej oraz osiągnięcia efektu resocjalizującego w warunkach wolnościowych. Rzecz natomiast w tym, że wobec sprawcy występku z art.178a § 4 k.k. są to okoliczności niewystarczające, albowiem ustawodawca w powołanym już art.69 § 4 k.k. wprowadził dodatkowy warunek w postaci zaistnienia szczególnie uzasadnionego wypadku, którego wystąpienia Sąd Rejonowy – co już wskazano – nie przyjął.

Brak jakichkolwiek rozważań, a w konsekwencji ustaleń w kwestii kluczowej dla możliwości warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie pozwala na wydanie orzeczenia o charakterze reformatoryjnym i czyni koniecznym uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i środka karnym oraz przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy uwzględni wyżej poczynione uwagi, które – co oczywiste – nie determinują kształtu ustaleń jakie zostaną w sprawie poczynione, a w konsekwencji nie przesądzają treści wyroku jaki zapadnie w ponownym postępowaniu.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art.437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Magdalena Kurczewska Sławomir Kaczor Ewa Bogusz – Patyra